

Verslag van de 15e Grachtenrace Utrecht

Op zaterdagmorgen 8 april gingen we richting Utrecht voor de Grachtenrace.

Het was niet zo warm, maar gelukkig wel droog. Bij landgoed Rhijnausen hebben we de boot te water gelaten en 100 meter verder was een prachtig theehuis waar de boten en bemanningen zich verzamelden.

Het is dan nog wel een paar uur voor de start en dan vul je de tijd met eten drinken en wat kletsen met andere roeimaten

Iedereen bereidt zich anders voor op de wedstrijd; sommige mensen hebben wielershandschoenen aan, sommige plakken elk vingerkootje af om blaren te voorkomen, en sommige gaan met blote handen de riemen te lijf.

Er waren ongeveer 45 sloepen aan de start en wij waren dit keer snel aan de beurt met nr. 12

De te varen route is ruim 14 kilometer lang en gaat vanaf natuurgebied Rhijnausen via de Stadsbuitengracht naar de karakteristieke Oudegracht, de Vaartse Rijn naar de historische Veilinghaven alwaar de eindstreep ligt

De start is door het schitterende natuurgebied Rhijnausen en gaat door een gebied met veel groen en zeer smalle bruggen waar je maar net onder en tussendoor kan

Dan kom je in de grachten in Utrecht en passeren is hier haast onmogelijk. Het lijkt wel een Monaco grand prix maar dan over water. Alleen met medewerking van andere sloepen kun je er voorbij

Je vaart daar ook letterlijk tussen de terrasjes waar dit keer veel mensen zaten met dikke jassen omdat de zon nog even op zich liet wachten en er toch een frisse bries stond.

Omdat het zo smal is gaat het ook niet altijd goed Zo was er een sloep die een scherpe bocht niet kon maken en de brugpijler flink raakte, wat tot gevolg had dat erachter een hele opstopping was. De sloep van 020 die maar liefst 4 gastroeiers hadden kenden ook hun probleem door iets te laat een riem naar

binnen te halen wat resulteerde in een gebroken riem. Gelukkig zonder verdere schade.

Wij hadden zelf ook nog een klein incident met een jacht dat op een heel smal stuk lag afgemeerd en waarbij een riem z'n bootje raakte. Je vraagt je af wat zo iemand bezielt op zo'n dag om nou juist daar te gaan liggen.

Het mocht de pret niet drukken en vol goede moed gingen we verder richting de eindstreep.

Na 1 uur 34 min. en 33 sec. waren we er.

Tijd voor een drankje en wat eten. De zon kwam nu wel tevoorschijn en het werd meteen wat gezelliger. Ook daar komt een einde aan en we moesten toch weer op huis aan.

Een geluk bij een (bijna) ongeluk was, dat door de nodige consumpties op de terugreis halverwege een sanitaire pauze werd ingelast en daardoor een mankement aan de auto ontdekten. Het bleek namelijk dat de achterrem van de auto aanliep en de velg was

gloeiend heet en de rem rook iets of wat verbrand. Gelukkig was het euvel snel verholpen en kwamen we zonder kleerscheuren thuis. Op naar de volgende wedstrijd op de Zaan!

Karel Smulders